

Les barberies de Torà

Tenim constància de barbers a Torà des de 1470. Segons els documents, el primer va ser Bernat Rull.

El barber era al mateix temps “sagnador-cirurgia”.

A Cal Barberet, a la plaça del Vall, la família Vilagut hi va exercir la professió des de 1792

- Mariano Vilagut 1792 cirurgia
- Francesc Vilagut 1854 cirurgia
- Francesc Vilagut 1872 cirurgia
- Josep Vilagut 1925 barber

Les barberies de Torà

En aquesta exposició es vol reproduir una barberia de la primera meitat del segle XX.

Fins ben entrats els anys 60, a Torà havien conviscut 4 barberies! I totes tenien molta feina.

Els homes no s'afaitaven a casa, anaven a la barberia, on aprofitaven per parlar de política, futbol... i el que s'esqueia. Era lloc de reunió i informació.

Els dissabtes i els diumenges eren els dies que més treballaven.

Barberies a Torà: Primera meitat segle XX

(les dates son aproximades)

- Cal Barberet: Josep Vilagut fins 1925
- Marcos Ricart, fins 1925
- Cal Barber: Francisco Figuera, de 1908 a 1961
- Cal Meix: Tomàs Meix, de 1920 a 1950
Ramon Parramón, de 1940 a 1970
- Cal Sucarrats: Joan Sunyer, de 1910 a 1960
Francesc Sunyer, 1940 a 1975
- Enric Sangrà, de 1920 a 1939
- Francesc Lavaquirol, de 1950 a 1985
- Serafin Salcedo , de 1995 a 2000

Barberia Figuera-Cal Barber

El 1908 arriba d'Agramunt el jove **Francisco Figuera i Pla**, que s'instala com a barber al carrer Nou.

A la seva barberia hi tenia 3 cadires, 3 miralls i un banc llarg recolzat a la paret, entrant a ma dreta.

Els dissabtes, hi havia tanta afluència per afaitar-se i tallar els cabells que la cua arribava fins a Cal Guatlles.

A la barberia hi tenia un aprenent, el **Joan Sunyer**.

En **Miquel Figuera**, fill d'en Francisco, l'ajudava sovint.

En Figuera fa de barber fins el 1962, any de la seva mort.

Barberia Sunyer-Sucarrats

El **Joan Sunyer i Barguès** va obrir la seva primera barberia als **anys 20**. Era a Cal Serraller, a la plaça de la Font. Cada setmana rentaven més de 100 “plecs”, el drapet que posaven a cada client durant l’afaitat.

Va traslladar-se a un altre edifici, també a la plaça de la Font, als anys 40. Allí hi va començar a treballar també el seu fill **Francesc Sunyer** i un aprenent que era de Cal Soldat.

El 1965 van passar a la plaça del Patí, on la barberia va funcionar fins el 1995.

Barberia Sangrà

L' **Enric Sangrà** va tenir una barberia a la plaça de la Font (cantonada amb la Creu) des dels anys 20 fins el 1939. El seu fill, **Jaume Sangrà** va treballar als anys 50-60 amb el Ramon Parramón a la barberia de Cal Meix.

Barberia Lavaquiol

El **Francesc Lavaquiol** va tenir una barberia a la plaça de l'Hostal de 1950 a 1985 aproximadament. També venia revistes i diaris.

La nissaga Meix-Parramón

Tomàs Meix als anys 20 va venir d'Ivorra i va llogar els baixos de Cal Castelló (ara Cal Meix) per instal·lar-hi una barberia. També hi tenia botiga d'espardenyes i mitges. Llavors, tallar el cabell a navalla valia 30 cts.

Ramon Parramón era un noi de Cal **Fonso** que des de joenet volia ser perruquer i va anar a Barcelona a aprendre l'ofici. Quan venia a Torà, ensenyava a la filla d'en Tomàs **Engràcieta Meix** i així, així... es van casar i van passar a treballar un al costat de l'altre a la perruqueria-barberia de Cal Meix. Això era als anys 40 i van continuar fins ben entrats els 60.

A la perruqueria, hi treballava també la **Mª Àngels Meix**, fins que es va casar.

La nissaga continua

L'Enriqueta Parramón, filla d'en Ramon i la Engràcia, te bons mestres i continua l'ofici.

Comença als anys 60, amb el pares i comptant amb el **Jaume Sangrà** com a ajudant.

Més endavant, quan falten els pares, reconverteix el local en perruqueria de senyores. L'ajuda la **Lolita**, que renta els caps. És època de crepats, postissos, i comença a entrar algun home a tallar-se el cabell.

Segueix la saga amb la seva filla **Montse Mases** que als 90 es posa al front del negoci, una perruqueria moderna, unisex, que avui comparteix amb la **Raquel Molins**

Anem per la 4a generació de perruquers!!

Perruqueries a Torà

Els “salons” de bellesa o perruqueries per a senyores no comencen a existir fins als anys 20.

Abans, hi havia “pentinadores” o perruquers que anaven a les cases de les senyores.

A Torà, no tenim constància de cap perruqueria de senyores abans del 1940. Ens explica la Lola Brau que abans de la guerra, al carrer Nou hi havia una pentinadora que pentinava a casa seva.

Perruqueries a Torà, segle XX

(les dates son aproximades)

- Cal Meix: Engracieta Meix: de 1940 a 1970
Enriqueta Parramón: de 1960 a 2010
Montse Mases des de 1990 a l'actualitat (amb Raquel Molins)
- Mercè Closa (Cal Jaumet) 1950 a 1970
- Maria Sala (Cal Sala) : de 1950 a 1990
- Cal Peretó: Carme Rovira de 1960 a 1990
Mari Carme Vila Rovira de 1980 a l'actualitat
- Roser Plà (Cal Tirona) de 1964 a 1970
- Neus Cuscullola: de 1970 a 1980
- Maria Elena Masanès: de 1980 a 2000
- Núria Bonet : de 1995 fins a l'actualitat

Barberies i Perruqueries a Torà: segle XX

Hi trobeu errors? Teniu més informació?

ESCRIBIU AQUÍ o envieu correu a
apactora@gmail.com

Curiositats

Ens conta la Enriqueta Parramón que després de la guerra, a la perruqueria cobraven en espècies

- Fer la permanent: un conill
- Tallar el cabell: un pa de 2 kilos
- Pentinar: 6 ous

El típic símbol de barberia (vermell-blanc-blau) prové d'un pal folrat de roba blanca on s'agafaven els malalts que eren sotmesos a sagnies. Quedava tenyit de roig per la sang. Els francesos hi van afegir el color blau, per recordar la seva bandera.

El Ramón Parramón: un home polifacètic: emprenedor,
innovador, mestre, presumit, esportista, fotògraf.

